

Vergaderjaar 1983-1984

15 612

Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf

Nr. 10

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 25 juni 1984

In het voorstel van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht.

De eerste alinea van de aanhef komt te luiden:

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

In de considerans komt het gedeelte na «en de uitoefening daarvan» te luiden: (PbEG L 228 van 16 augustus 1973) en de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 30 mei 1978 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen op het gebied van de communautaire co-assurantie (PbEG L 151 van 7 juni 1978);

Het woord «hoofdzetel» wordt gewijzigd in «zetel» in:

- a. de opschriften van de afdelingen 2, 3 en 4 van hoofdstuk II en van de afdelingen 2 en 3 van hoofdstuk III;
- b. de artikelen 1, onderdeel e, 4, 11, tweede lid, onderdeel a, 14, eerste, tweede en vijfde lid, 17, eerste lid, 18, eerste lid, 20, 24, derde lid, 34, eerste lid, 40, eerste lid, 46, eerste lid, 47, 48, eerste lid, 50, tweede lid, 52, eerste lid, 56, eerste lid, 57, eerste, tweede en derde lid, 58, eerste lid, 63, derde lid, 65, derde lid, 80, derde lid.

In artikel 1 wordt na onderdeel a een onderdeel ingevoegd, luidende:

b. overeenkomsten van communautaire co-assurantie: overeenkomsten van directe schadeverzekering, in co-assurantie gesloten, waarbij:

1°. de verzekeraar die als eerste verzekeraar optreedt, zijn verplichtingen uit hoofde van de overeenkomst is aangegaan in een andere Lid-Staat dan waarin ten minste een van de overige co-assuradeuren zulks heeft gedaan;

2°. de verzekeringnemers hun woonplaats hebben op het grondgebied van de Lid-Staten dan wel de verzekerde voorwerpen zich aldaar bevinden; en

3°. de verzekerde risico's behoren tot de branches Casco rollend spoorwagematerieel, Luchtvaartuigcasco, Casco zee- en binnenschepen, Vervoerde goederen, Brand en natuurevenementen, Andere schaden aan goederen, Aansprakelijkheid luchtvaartuigen, Aansprakelijkheid zee- en binnenschepen, Algemene aansprakelijkheid voor zover het niet door atoomkernreacties of door geneesmiddelen veroorzaakte schade betreft, of Diverse geldelijke verliezen;

De aanduidingen van de onderdelen b tot en met h worden gewijzigd in «c» tot en met «i».

Onderdeel e (nieuw) komt te luiden:

e. verzekeraar: ieder die het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent;
In onderdeel i (nieuw) wordt «het overheidslichaam» gewijzigd in: het administratieve orgaan.

Na artikel 1 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1a

1. Het toezicht op de verzekeraars, zoals dit uit deze wet voortvloeit, berust bij de Verzekeringskamer.
2. De leden en de secretaris van de Verzekeringskamer en de overige aan haar verbonden ambtenaren mogen niet op enigerlei wijze verbonden zijn aan of, anders dan uit hoofde van een overeenkomst van schadeverzekering, belang hebben bij enige verzekeraar.
3. Bij algemene maatregel van bestuur wordt een instructie voor de Verzekeringskamer vastgesteld.

In artikel 2 vervalt telkens de zinsnede «en groepen van branches».
Aan het slot van dit artikel wordt de zinsnede «en welke benamingen daaraan worden gegeven» gewijzigd in: en welke risico's tot de onderscheidene branches behoren.

In artikel 3, tweede lid, eerste volzin, wordt de zinsnede «tot welke branche of groep van branches» gewijzigd in: tot welke branche of branches.

In artikel 4, onderdeel b, wordt de zinsnede «, die in Nederland het schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen» gewijzigd in: met betrekking tot het door hen in Nederland uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf.

De slotzinsnede «tenzij uit de wet anders blijkt» wordt gewijzigd in: tenzij uit de wet anders voortvloeit.

Na artikel 5 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 5a

1. Deze wet is - behoudens de artikelen 1-3, 28-30, 80 en 86 - niet van toepassing op:
 - a. verzekeraars met zetel in Nederland die het schadeverzekeringsbedrijf uitsluitend als herverzekeraar uitoefenen;
 - b. verzekeraars met zetel buiten Nederland die hier te lande het schadeverzekeringsbedrijf uitsluitend als herverzekeraar uitoefenen; onder de voorwaarde dat zij jaarlijks binnen een termijn van zes maanden na afloop van het boekjaar een jaarverslag, vergezeld van een jaarrekening, in tweevoud toezenden aan de Verzekeringskamer.
2. Op een verzekeraar als bedoeld in het vorige lid, letter b, die buiten Nederland het schadeverzekeringsbedrijf ook als directe verzekeraar uitoefent, is tevens artikel 48 van toepassing.

Artikel 6 komt te luiden:

Artikel 6

Deze wet is onder bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden geheel of gedeeltelijk niet van toepassing op:

- a. onderlinge waarborgmaatschappijen van beperkte omvang;
- b. instellingen die een publiekrechtelijke ziektekostenregeling uitvoeren.

Na artikel 6 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 6a

Voor Lloyd's Underwriters te Londen, Verenigd Koninkrijk, worden bij koninklijk besluit bijzondere regelen gesteld.

Artikel 9, eerste lid, komt te luiden:

1. Een vergunning wordt voor een branche verleend.

In artikel 11, tweede lid, vervalt in onderdeel b de zinsnede «of groepen van branches» en in onderdeel c «van».

In artikel 12, eerste lid, wordt «een notarieel afschrift» gewijzigd in: een authentiek afschrift.

In het tweede lid wordt «de branche W.A.-motorrijtuigen» gewijzigd in: de branche Aansprakelijkheid motorrijtuigen.

In artikel 13 wordt na «aanleiding geven tot» ingevoegd: het maken van.

In artikel 14, vijfde lid, vervalt de zinsnede «en groepen van branches».

Artikel 15 komt te luiden:

Artikel 15

Verzekeraars met zetel in Nederland dienen de rechtsvorm van naamloze vennootschap of onderlinge waarborgmaatschappij te bezitten.

Artikel 16 komt te luiden:

Artikel 16

De aanvrager van een vergunning dient te beschikken over:

- a. het minimum bedrag van het garantiefonds dat krachtens artikel 36, tweede lid, voor de betrokken branche of branches geldt, dan wel over de solvabiliteitsmarge die krachtens artikel 36, eerste of derde lid, is vereist op grond van de reeds door hem uitgeoefende branches, indien deze solvabiliteitsmarge hoger is dan bedoeld minimum bedrag;
- b. financiële middelen tot dekking van de te verwachten kosten voor de inrichting van de administratie en van het produktienet.

In artikel 17, eerste lid, laatste volzin, wordt «Dit certificaat» gewijzigd in «Hetcertificaat» en wordt «de buitendienst» gewijzigd in «het produktienet».

In het tweede lid wordt «haar inschrijving» gewijzigd in: diens inschrijving. In het derde lid komt de eerste volzin te luiden:

Het certificaat, bedoeld in het eerste lid, dient te zijn opgemaakt overeenkomstig het model, bedoeld in artikel 39, derde lid.

In artikel 18, tweede lid, wordt «Wanneer» gewijzigd in «Indien» en wordt de slotzinsnede «wordt het advies geacht gunstig te zijn» gewijzigd in «wordt zulks gelijkgesteld met een gunstig advies».

Artikel 19, eerste lid, komt te luiden:

1. De verzekeraar stelt als zijn vertegenwoordiger een natuurlijk persoon of een rechtspersoon aan, die zijn woonplaats onderscheidenlijk zijn zetel in Nederland heeft.

Aan het tweede lid wordt een volzin toegevoegd luidende:

Hij is verplicht daarvan gebruik te maken voor zover de Verzekeringskamer dat van hem eist.

In het derde lid komt de eerste volzin te luiden:

De vertegenwoordiger is gehouden namens de verzekeraar te voldoen aan de bij en krachtens deze wet gegeven voorschriften.

In het vierde lid, eerste volzin, wordt na «verzekeraar» ingevoegd: geheel of gedeeltelijk.

In het vijfde lid word «zijn verplichtingen» gewijzigd in: zijn uit deze wet voortvloeiende verplichtingen.

Artikel 20 wordt vernummerd tot 20, lid 1.

In dit lid wordt in onderdeel b voor «schadeverzekeringsbedrijf» ingevoegd: directe.

In onderdeel c wordt «zijn gehele schadeverzekeringsbedrijf» gewijzigd in: zijn gehele in en buiten Nederland uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf.

De onderdelen d en e worden vervangen door drie onderdelen, luidende:

d. met inachtneming van artikel 42, tweede lid, te beschikken over het minimum bedrag van het garantiefonds dat krachtens artikel 42, eerste lid, voor de betrokken branche of branches geldt, dan wel over de solvabiliteitsmarge die krachtens artikel 42, eerste lid, is vereist op grond van de reeds door hem uitgeoefende branches, indien deze solvabiliteitsmarge hoger is dan bedoeld minimum bedrag;

e. de onder letter d bedoelde vermogensbestanddelen ten belope van ten minste de helft van het minimum bedrag van het garantiefonds als zekerheid te stellen;

f. te beschikken over voldoende financiële middelen tot dekking van de te verwachten kosten voor de inrichting van de administratie en van het produktienet in Nederland.

Toegevoegd wordt een lid, luidende:

2. Met betrekking tot de zekerheid, bedoeld in het vorige lid, letter e, worden bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen gesteld. Daarin kan worden voorgeschreven dat de verzekeraar voor bepaalde handelingen toestemming van de Verzekeringskamer behoeft.

Artikel 21 komt te luiden:

Artikel 21

De artikelen 17, tweede lid en derde lid, laatste volzin, en 19 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22 komt te luiden:

Artikel 22

1. De Verzekeringskamer kan, in overeenstemming met de toezichthoudende autoriteiten van de Lid-Staten waar een verzekeraar eveneens een of meer vergunningen heeft aangevraagd of bezit, aan deze verzekeraar op zijn schriftelijke verzoek een verklaring afgeven, inhoudende dat in afwijking van artikel 20, eerste lid, letters d en e, en artikel 42, vanaf het in de verklaring vermelde tijdstip:

a. de solvabiliteitsmarge wordt berekend op basis van het gehele schadeverzekeringsbedrijf dat de verzekeraar in Nederland en de andere betrokken Lid-Staten uitoefent;

b. de vermogensbestanddelen die het garantiefonds vormen, onverminderd het bepaalde onder letter c, aanwezig mogen zijn in Nederland of een of meer van de andere betrokken Lid-Staten; en

c. de zekerheid ten belope van ten minste de helft van het minimum bedrag van het garantiefonds slechts in de Lid-Staat van de in het volgende lid bedoelde toezichthoudende autoriteit behoeft te worden aangehouden.

2. De verzekeraar doet in zijn verzoek een met redenen omklede keuze van de toezichthoudende autoriteit die zich zal belasten met het toezicht op de solvabiliteitsmarge, bedoeld in het vorige lid onder letter a.

3. De Verzekeringskamer is bevoegd aan een op grond van dit artikel afgegeven verklaring voorwaarden te verbinden.

4. De Verzekeringskamer kan bij met redenen omklede beslissing de verklaring intrekken. Alvorens daartoe over te gaan verzoekt de Verzekeringskamer de toezichthoudende autoriteiten van de andere Lid-Staten die een overeenkomstige verklaring hebben afgegeven, deze verklaring eveneens in te trekken op het door haar aangegeven tijdstip.

5. De Verzekeringskamer trekt de verklaring tevens in, indien de toezichthoudende autoriteit van een van de andere betrokken Lid-Staten zulks verzoekt. Alsdan gaat de intrekking door de Verzekeringskamer niet eerder in dan op het tijdstip dat is aangegeven door de toezichthoudende autoriteit die om de intrekking heeft verzocht.

6. De Verzekeringskamer deelt haar beslissing op het verzoek tot afgifte van een verklaring en haar beslissing tot intrekking van de verklaring bij aangetekende brief aan de verzekeraar mee.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen ter zake van het bepaalde in de voorgaande leden nadere regelen worden gesteld.

Artikel 23 vervalt.

Artikel 26, eerste lid, komt te luiden:

1. Iedere verzekeraar maakt telkens binnen zes maanden na afloop van het boekjaar een verslag over zijn bedrijf op. Op het verslag van een verzekeraar met zetel buiten Nederland is artikel 394 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

Na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. Tot achttien maanden na afloop van het boekjaar legt de verzekeraar het verslag, zoals het ten kantore van het handelsregister is neergelegd, op al zijn kantoren in Nederland ter inzage van een ieder en verstrekt hij daarvan afschrift tegen ten hoogste de kostprijs.

Lid 2 wordt vernummerd tot 3.

In artikel 27, vierde lid, wordt de slotzinsnede «de deskundige, bedoeld in artikel 102, eerste lid, tweede volzin, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek» gewijzigd in: de deskundige die van Onze Minister van Economische Zaken vergunning heeft verkregen tot het afleggen van verklaringen als bedoeld in artikel 393, vijfde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

In het zevende lid vervalt de slotzinsnede «of daaraan worden toegevoegd».

Na artikel 27 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 27a

Iedere verzekeraar die uit hoofde van deelneming aan overeenkomsten van communautaire co-assurantie in Nederland verplichtingen is aangegaan, dient jaarlijks bij de Verzekeringskamer binnen de door haar vastgestelde termijn en op de door haar te bepalen wijze een opgave in, waarin per Lid-Staat is vermeld het door hem uit hoofde van die overeenkomsten in het voorafgaande jaar geboekte aandeel in de bruto-premie afkomstig uit andere Lid-Staten.

In artikel 28, eerste lid, wordt de zinsnede binnen de door deze te bepalen termijn de inlichtingen die deze» gewijzigd in: binnen de door haar te bepalen termijn de inlichtingen die zij.

Het tweede lid komt te luiden:

2. Het vorige lid is tevens van toepassing op de ondernemingen of instellingen die met een verzekeraar met zetel in Nederland in een groep zijn verbonden, alsmede op pools waarin verzekeraars ter egalisering van risico's samenwerken en op daarmee vergelijkbare vormen van samenwerking tussen verzekeraars op verzekeringstechnisch gebied.

In artikel 29 komen de leden 6 en 7 te luiden:

6. De getuigen zijn verplicht getuigenis af te leggen, behoudens verschoening wegens ambts- of beroepsgeheim. De deskundigen zijn verplicht hun taak onpartijdig en naar beste weten te verrichten. De overige in het eerste lid bedoelde personen zijn verplicht alle gevraagde inlichtingen te verschaffen.

7. De Verzekeringskamer is bevoegd de getuige de eed af te nemen. De artikelen 1948 en 1949 van het Burgerlijk Wetboek zijn van overeenkomstige toepassing.

In het achtste lid wordt «de wet van 5 augustus 1850, Stb. 45» gewijzigd in: de Wet op de Parlementaire Enquête.

In het negende lid, laatste volzin, vervallen de woorden «of de belofte».

In artikel 32 wordt in de eerste volzin voor «afschrift» ingevoegd: authentiek.

De tweede volzin komt te luiden:

Dezelfde verplichting rust op de vertegenwoordiger die rechtspersoon is met betrekking tot elke wijziging in zijn statuten en in de akte van aanstelling van de door hem ingevolge artikel 19, vijfde lid, aangewezen natuurlijke persoon.

Artikel 33 wordt verdeeld in twee leden; daartoe wordt voor de eerste volzin het cijfer «1» en voor de laatste volzin het cijfer «2» geplaatst.

In artikel 34, eerste lid, wordt in de tweede volzin na «Bij» ingevoegd: en krachtens.

In het derde lid vervallen de laatste twee volzinnen.

Na het derde lid worden twee leden ingevoegd, luidende:

4. In afwijking van het derde lid, laatste volzin, en het vijfde lid, eerste volzin, mogen met betrekking tot een overeenkomst van communautaire co-assurantie de waarden ter keuze van de verzekeraar ook aanwezig zijn in de andere Lid-Staten waar de overige co-assuradeuren hun verplichtingen uit hoofde van deelneming aan de overeenkomst zijn aangegaan.

5. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat en in hoeverre de Verzekeringskamer bevoegd is ontheffing te verlenen van het derde lid. Aan de ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden en zij kan worden ingetrokken.

Lid 4 wordt vernummerd tot 6.

Artikel 36 komt te luiden:

Artikel 36

1. Een verzekeraar dient te beschikken over een solvabiliteitsmarge die ten minste een bedrag belooft dat gelijk is aan de hoogste uitkomst van twee berekeningen, waarvan de eerste uitgaat van de premies en de tweede van de schaden. Deze berekeningen vinden plaats op de wijze, voorgeschreven in een krachtens artikel 27, zevende lid, vastte stellen model van een staat.

2. Een derde gedeelte van de overeenkomstig het vorige lid berekende solvabiliteitsmarge vormt het garantiefonds. Het garantiefonds belooft evenwel ten minste een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag, waarvan de hoogte afhankelijk is van de branche of branches waarvoor de verzekeraar een vergunning bezit.

3. In afwijking van het eerste lid belooft de solvabiliteitsmarge ten minste het voor de verzekeraar geldende minimum bedrag van het garantiefonds.

4. In een krachtens artikel 27, zevende lid, vast te stellen model van een staat wordt bepaald welke vermogensbestanddelen de solvabiliteitsmarge kunnen vormen en welke vermogensbestanddelen bij de bepaling van de solvabiliteitsmarge een aftrekpost dienen te vormen, alsook de mate waarin en de voorwaarden waaronder een en ander geschiedt.

5. Indien een verzekeraar weet of redelijkerwijze kan voorzien dat zijn solvabiliteitsmarge niet voldoet of zal voldoen aan de eisen die daaraan krachtens het eerste of derde lid zijn gesteld, doet hij hiervan terstond aan de Verzekeringskamer mededeling.

Artikel 37 vervalt.

In artikel 39, tweede lid, laatste volzin, wordt «de buitendienst» gewijzigd in: het produktienet.

In artikel 40, eerste lid, wordt in de tweede volzin na «Bij» ingevoegd: en krachtens.

In het derde lid vervallen de laatste twee volzinnen.

Na het derde lid worden twee leden ingevoegd, luidende:

4. In afwijking van het derde lid, laatste volzin, en vijfde lid, eerste volzin, mogen met betrekking tot een overeenkomst van communautaire co-assurantie de waarden ter keuze van de verzekeraar ook aanwezig zijn in de andere Lid-Staten waar de overige co-assuradeuren hun verplichtingen uit hoofde van deelneming aan de overeenkomst zijn aangegaan.

5. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat en in hoeverre de Verzekeringskamer bevoegd is ontheffing te verlenen van het derde lid, eerste volzin, en - ten aanzien van verzekeraars met zetel in een andere Lid-Staat dan Nederland - van het derde lid, tweede volzin. Aan de ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden en zij kan worden ingetrokken.

Lid 4 wordt vernummerd tot 6.

Artikel 42 komt te luiden:

Artikel 42

1. Een verzekeraar met zetel buiten het grondgebied van de Lid-Staten dient voor het schadeverzekeringsbedrijf dat hij in Nederland uitoefent, te beschikken over een solvabiliteitsmarge ten aanzien waarvan artikel 36 van toepassing is, met dien verstande dat het minimum bedrag van het garantiefonds de helft belooft van het krachtens artikel 36, tweede lid, vast te stellen bedrag.

2. De vermogensbestanddelen die de solvabiliteitsmarge vormen, dienen ten belope van ten minste het garantiefonds in Nederland aanwezig te zijn en voor het overige deel binnen het grondgebied van de Lid-Staten.

Artikel 43 komt te luiden:

Artikel 43

1. Een vertegenwoordiger houdt vanaf de dag van zijn faillietverklaring of ondercuratelestelling van rechtswege op vertegenwoordiger te zijn.

2. De aanwijzing, bedoeld in artikel 19, vijfde lid, vervalt van rechtswege vanaf de dag van faillietverklaring of ondercuratelestelling van de aangevoerde natuurlijke persoon alsmede vanaf de dag van faillietverklaring van de vertegenwoordiger.

In artikel 46, tweede lid, komt de eerste volzin te luiden:

De Verzekeringskamer kan aan een verzekeraar met zetel in een andere Lid-Staat dan Nederland van het bepaalde in het vorige lid geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen.

Artikel 49 wordt vernummerd tot 49, lid 1.

Toegevoegd wordt een lid, luidende:

2. Met overdracht van alle rechten en verplichtingen uit of krachtens overeenkomsten van schadeverzekering wordt gelijkgesteld de overgang van deze rechten en verplichtingen bij fusie. De artikelen 50 en 51, eerste, vierde en vijfde lid, zijn op deze overgang van overeenkomstige toepassing.

In artikel 50, eerste lid, vervalt de zinsnede «waarin zondig ook een regeling is opgenomen betreffende teruggave van vooruitbetaalde premies».

Aan het eerste lid wordt een volzin toegevoegd, luidende:

Bij het ontwerp voegt de verzekeraar alle ter toelichting dienende stukken alsmede de door de Verzekeringskamer noodzakelijk geachte gegevens.

In artikel 51, vierde lid, vervalt de laatste volzin.

Aan het artikel wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Indien bij de overdracht het lidmaatschap van een onderlinge waarborgmaatschappij is verkregen, eindigt dit lidmaatschap en de daaruit voortvloeiende aansprakelijkheid voor een tekort eveneens met ingang van de eenennegentigste dag na de dagtekening van de Nederlandse Staatscourant van rechtswege.

In artikel 53 komen de leden 1 tot en met 3 te luiden:

1. Indien een verzekeraar waarvan de solvabiliteitsmarge onder toezicht van de Verzekeringskamer staat, niet meer beschikt over de vereiste solvabiliteitsmarge, dient hij - tenzij het tweede lid van toepassing is - binnen twee maanden of zoveel eerder als de Verzekeringskamer bepaalt, bij de Verzekeringskamer een saneringsplan ter goedkeuring in, dat aangeeft op welke wijze en binnen welke termijn de solvabiliteitsmarge weer op de vereiste omvang zal worden gebracht.

2. Indien de solvabiliteitsmarge is gedaald of naar het oordeel van de Verzekeringskamer zal dalen beneden het vereiste garantiefonds, dient de verzekeraar bij de Verzekeringskamer binnen een door deze te bepalen termijn een financieringsplan in, dat aangeeft hoe op korte termijn de solvabiliteitsmarge weer op de vereiste omvang zal worden gebracht.

3. Ingeval het eerste lid reedstoepassing vond, geeft het financieringsplan tevens aan hoe het reeds goedgekeurde saneringsplan daarin wordt verwerkt.

In het vierde lid wordt «een goedgekeurd voorstel» gewijzigd in «een goedgekeurd plan» en «een zodanig voorstel» gewijzigd in «het plan».

In het vijfde lid vervallen de woorden «van dit artikel».

Het zesde lid komt te luiden:

6. De Verzekeringskamer brengt het door haar goedgekeurde plan alsmede goedgekeurde wijzigingen daarin en de intrekking van het plan ter kennis van de in het vorige lid bedoelde autoriteiten.

In artikel 54, eerste volzin, wordt de zinsnede «Indien de solvabiliteitsmarge van een verzekeraar niet voldoet aan de krachtens artikel 36 onderscheidenlijk artikel 42 gestelde eisen, doet de verzekeraar» gewijzigd in: Een verzekeraar wiens solvabiliteitsmarge niet voldoet aan de krachtens deze wet of in een andere Lid-Staat dan Nederland gestelde eisen, doet.

De laatste volzin van artikel 54 vervalt.

In artikel 55, eerste lid, wordt na zijn waarden tussen komma's ingevoegd: waar zij zich ook bevinden.

Het tweede lid komt te luiden:

2. Ten aanzien van een verzekeraar waarvan de solvabiliteitsmarge onder toezicht staat van de toezichthoudende autoriteit van een andere Lid-Staat dan Nederland, vaardigt de Verzekeringskamer een beperking of een verbod als in het eerste lid bedoeld uit, indien die toezichthoudende autoriteit dit verzoekt op grond van het feit dat de verzekeraar naar haar oordeel in soortgelijke omstandigheden verkeert als bedoeld in artikel 53, tweede lid.

In het zesde lid wordt de zinsnede «op de ingevolge het bepaalde in artikel 36 onderscheidenlijk artikel 42 vereiste omvang is gebracht» gewijzigd in: de vereiste omvang heeft.

Aan het zesde lid wordt een volzin toegevoegd, luidende:

Tevens doet de Verzekeringskamer van de opheffing mededeling aan de in het vierde lid bedoelde toezichthoudende autoriteiten.

In de artikelen 56, eerste lid, onderdeel e, 57, eerste lid, onderdeel d, en 58, eerste lid, onderdeel e, vervalt de zinsnede «of groep van branches of in alle branches».

In artikel 57, derde lid, wordt de zinsnede «een vergunning, verleend voor een of meer branches of groepen van branches of voor alle branches,» gewijzigd in «een of meer vergunningen» en wordt «de overeenkomstige vergunning» gewijzigd in «de overeenkomstige vergunningen».

In artikel 58, derde lid, laatste volzin, wordt «De intrekking door de Verzekeringskamer» gewijzigd in «Deze intrekking» en vervalt «evenwel».

Artikel 59 komt te luiden:

Artikel 59

1. Het besluit tot intrekking van een vergunning is met redenen omkleed en wordt door de Verzekeringskamer door middel van een deurwaarders-exploit ter kennis van de verzekeraar gebracht.

2. Een besluit tot intrekking van een vergunning wordt eerst van kracht, wanneer het onherroepelijk is geworden.

3. De Verzekeringskamer maakt het besluit in de Nederlandse Staatscourant bekend, zodra het van kracht is geworden. Zij kan, indien zij dit in het belang van de verzekeringnemers of verzekerden acht, het besluit eveneens op andere door haar te bepalen wijze bekendmaken.

4. De Verzekeringskamer brengt de intrekking van een vergunning ter kennis van de in de artikelen 57, tweede lid, en 58, tweede lid, bedoelde toezichthoudende autoriteiten.

Artikel 60 vervalt.

In artikel 62, eerste lid, vervallen de twee laatste volzinnen.

Na het eerste lid worden twee leden ingevoegd, luidende:

2. De Verzekeringskamer is bevoegd de verzekeraar in plaats van de in het eerste lid bedoelde beperkingen een verbod op te leggen om anders dan met schriftelijke machtiging van de Verzekeringskamer over de waarden te beschikken.

3. Een beperking of een verbod, opgelegd ingevolge artikel 55, wordt met ingang van het tijdstip waarop de intrekking van de vergunning van kracht wordt, geacht mede te zijn opgelegd als een beperking of verbod ingevolge dit artikel.

De leden 2 en 3 worden vernummerd tot 4 en 5.

In artikel 64, eerste lid, vervalt de laatste volzin.

Na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. Indien alle vergunningen van de verzekeraar zijn ingetrokken, wordt op de vordering of het verzoek tot faillietverklaring niet beslist dan nadat

de rechter de Verzekeringskamer in de gelegenheid heeft gesteld haar gevoelen daaromtrent kenbaar te maken.

Lid 2 wordt vernummerd tot 3.

In artikel 65, eerste lid, wordt de slotzinsnede «deze daartoe een machtiging verlenen» gewijzigd in: de noodregeling uitspreken.

Het tweede lid, komt te luiden:

2. Bij het uitspreken van de noodregeling verleent de rechtbank aan de Verzekeringskamer een machtiging. De machtiging strekt zowel tot vereffening van het geheel of van een gedeelte van de portefeuille van de verzekeraar als tot overdracht van alle of van een deel van zijn rechten en verplichtingen uit of krachtens overeenkomsten van schadeverzekering. Zolang nog niet blijkt dat de verzekeraar een negatief eigen vermogen heeft, strekt de machtiging mede tot vereffening van het vermogen van de onderneming van de verzekeraar.

In het derde lid, tweede volzin, wordt de zinsnede «geacht worden tot dat bedrijf te behoren» gewijzigd in: tot dat bedrijf moeten worden gerekend.

In het achtste lid vervalt de laatste volzin.

In het negende lid wordt in de tweede volzin «De Verzekeringskamer» gewijzigd in: De griffier.

In artikel 66, derde lid, wordt in de tweede volzin «De Verzekeringskamer» gewijzigd in: De griffier.

Artikel 68 komt te luiden:

Artikel 68

Vanaf de dag van de uitspraak waarbij het verzoek tot machtiging wordt toegewezen, mogen aan de in de artikelen 35 en 41 bedoelde waarden geen andere waarden worden toegevoegd dan de sindsdien ontvangen premies of de met die premies verkregen waarden, voor zover deze dienen tot dekking van de technische voorzieningen. Indien faillissement wordt uitgesproken zonder voorafgaande machtiging of later dan een maand na de beëindiging van de machtiging, geldt hetzelfde verbod vanaf de dag van de faillietverklaring.

In artikel 69, eerste lid, komt in de eerste volzin het gedeelte na de komma te luiden:

oefent de Verzekeringskamer bij uitsluiting alle bevoegdheden van de bestuurders, de commissarissen of de vertegenwoordiger van de verzekeraar uit.

De tweede volzin van het eerste lid vervalt.

Na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. De Verzekeringskamer waakt voor de belangen van de gezamenlijke schuldeisers.

Lid 2 wordt vernummerd tot 3; daarin wordt na «De bestuurders» ingevoegd: , de commissarissen of de vertegenwoordiger.

Lid 3 wordt vernummerd tot 4; daarin wordt na «de bestuurders» ingevoegd: of de vertegenwoordiger.

Na het vierde lid (nieuw) worden twee leden ingevoegd, luidende:

5. Een besluit van aandeelhouders of leden van een verzekeraar met zetel in Nederland behoeft, om van kracht te zijn, de goedkeuring van de Verzekeringskamer.

6. Wordt een besluit van aandeelhouders of leden dat ingevolge de statuten of reglementen van een verzekeraar met zetel in Nederland voor een handeling is vereist, niet genomen of niet goedgekeurd, dan kan de Verzekeringskamer dit besluit nemen.

Lid 4 wordt vernummerd tot 7.

In dit lid komt de eerste volzin te luiden:

De Verzekeringskamer kan personen machtigen alle of een deel van de bevoegdheden uit te oefenen die zij ingevolge het eerste lid heeft.

In de tweede volzin wordt «gemachtigde» gewijzigd in: gemachtigden.

Artikel 70 komt te luiden:

Artikel 70

Ingevolge de haar verleende machtiging is de Verzekeringskamer, ongeacht hetgeen daaromtrent bij de statuten van de verzekeraar is bepaald, bevoegd:

a. alle nog niet gedane stortingen op de aandelen in het geplaatste kapitaal onderscheidenlijk het waarborgkapitaal van de verzekeraar uit te schrijven en te innen;

b. naheffingen op te leggen en te innen tot het in de statuten van een onderlinge waarborgmaatschappij bepaalde maximum.

In artikel 71, eerste lid, wordt «verplichtingen» gewijzigd in: schulden.

Na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. Het vorige lid is van overeenkomstige toepassing op vorderingen als bedoeld in artikel 79, tweede lid.

De leden 2 tot en met 4 worden vernummerd tot 3 tot en met 5.

In het derde lid (nieuw) wordt in de aanhef «het vorige lid» gewijzigd in: het eerste lid.

In artikel 72, tweede lid, wordt voor «overeenkomsten van huurkoop» ingevoegd «termijnzaken,» en wordt na «236,» ingevoegd «237,».

Na het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

3. De Verzekeringskamer is bevoegd bestuurders, commissarissen en de vertegenwoordiger namens de verzekeraar te ontslaan. Bij dit ontslag worden de overeengekomen of wettelijke termijnen in acht genomen, met dien verstande echter dat een termijn van zes weken in elk geval voldoende is.

Lid 3 wordt vernummerd tot 4.

In artikel 73, eerste lid, komt onderdeel b te luiden:

b. verkorting van de duur van overeenkomsten van schadeverzekering.

Artikel 75 komt te luiden:

Artikel 75

1. De rechtbank stelt het bedrag vast van de kosten van de noodregeling. Deze kosten komen ten laste van de verzekeraar voor zover de rechtbank deze niet geheel of ten dele ten laste brengt van de Verzekeringskamer.

2. De kosten van de noodregeling omvatten de door of namens de Verzekeringskamer terzake gedane uitgaven en de vergoeding van de door of namens haar terzake verrichte werkzaamheden.

Artikel 77, eerste lid, vervalt.

Lid 2 wordt vernummerd **tot** 1.

Na het eerste lid (nieuw) wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. Bij de beoordeling van de omvang van het eigen vermogen van een verzekeraar met zetel buiten Nederland worden uitsluitend de vermogensbestanddelen in aanmerking genomen die moeten worden gerekend tot het in Nederland uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf.

De laatste volzin van het derde lid wordt ondergebracht in een nieuw lid 4.

Lid 4 wordt vernummerd tot 5.

In dit lid komt onderdeel c tot het woord «gedurende» te luiden: handelingen, ingevolge artikel 69 door of namens de Verzekeringskamer verricht.

In onderdeel d wordt «artikel 69, eerste en derde lid» gewijzigd in: artikel 69, eerste en vierde lid.

Artikel 78 komt te luiden:

Artikel 78

De Verzekeringskamer brengt na beëindiging van en desgevraagd tijdens de noodregeling daaromtrent zo spoedig mogelijk aan Ons verslag uit.

In artikel 79, eerste lid, wordt in de eerste volzin «vereffening» gewijzigd in «noodregeling» en wordt in onderdeel f na «vorderingen» ingevoegd «van de gerechtigden».

In artikel 80 komen de leden 1 en 2 te luiden:

1. Het is aan een verzekeraar, behoudens verklaring van geen bezwaar, verboden rechtstreeks of middellijk:

a. een belang te verwerven of te vergroten in het eigen vermogen van een kredietinstelling als bedoeld in de Wet toezicht kredietwezen dan wel van een onderneming of instelling waarop artikel 25, eerste lid, van genoemde wet krachtens artikel 30, derde lid, laatste volzin, van die wet van overeenkomstige toepassing is verklaard, indien door deze verwerving of vergroting het totale belang meer zal bedragen dan vijftien procent;

b. zeggenschap in een kredietinstelling dan wel een onderneming of instelling als in letter a bedoeld te verwerven of te vergroten, indien door deze verwerving of vergroting de zeggenschap zal overeenkomen met een zeggenschap verbonden aan een belang van meer dan vijftien procent in het eigen vermogen van zulk een kredietinstelling dan wel onderneming of instelling.

2. Het verbod van het eerste lid geldt ook voor een onderneming of instelling die aan het hoofd staat van een groep waarin een of meer verzekeraars zijn opgenomen.

Het derde lid komt tot «rechtstreeks» te luiden:

3. Ingeval een onderneming of instelling als bedoeld in het eerste lid, letter a, of een buiten Nederland gevestigde onderneming of instelling die er haar bedrijf van maakt van het publiek deposito's of andere opvorderbare gelden in ontvangst te nemen en kredieten voor eigen rekening te verlenen.

In het vijfde lid wordt «als bedoeld in het tweede en derde lid» gewijzigd in: als bedoeld in het eerste en derde lid.

In het achtste lid wordt «tweede lid» gewijzigd in: eerste lid.

Artikel 82 komt te luiden:

Artikel 82

1. Degene die als gemachtigde van een verzekeraar voor diens rekening een overeenkomst van schadeverzekering heeft gesloten, draagt er zorg voor dat in de polis dan wel in een daaraan toegevoegd aanhangsel de naam van de verzekeraar en, in geval van co-assurantie, het aandeel dat hij namens de verzekeraar heeft geaccepteerd, wordt vermeld. Hij draagt er tevens zorg voor dat elke wijziging in het door hem namens de verzekeraar geaccepteerde aandeel in een aanhangsel wordt vermeld.

2. Wordt, nadat de gemachtigde de overeenkomst van schadeverzekering heeft gesloten of nadat het door de gemachtigde geaccepteerde aandeel in de overeenkomst is gewijzigd, niet of niet terstond aan de verzekeringnemer een polis of een aanhangsel afgegeven, dan stelt de gemachtigde de verzekeringnemer binnen een maand na het sluiten van de overeenkomst

of na het aanbrengen van de wijziging schriftelijk in kennis van de in het eerste lid bedoelde gegevens. Behoort de overeenkomst evenwel tot de portefeuille van een tussenpersoon als bedoeld in de Wet Assurantiebemiddeling, dan doet de gemachtigde binnen twee weken de kennisgeving aan deze tussenpersoon.

3. Wordt, nadat een overeenkomst van schadeverzekering is gesloten of nadat het door of namens de verzekeraar geaccepteerde aandeel in de overeenkomst is gewijzigd, niet of niet terstond aan de verzekeringnemer een polis of een aanhangsel afgegeven, waarin de naam van de verzekeraar en, in geval van co-assurantie, diens aandeel of de daarin aangebrachte wijziging is vermeld, dan stelt de tussenpersoon tot wiens portefeuille de overeenkomst behoort de verzekeringnemer binnen een maand na het sluiten van de overeenkomst of na het aanbrengen van de wijziging schriftelijk van deze gegevens in kennis.

4. Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien binnen de betrokken termijn de overeenkomst van schadeverzekering is tenietgegaan en daaraan door de verzekeringnemer of andere belanghebbenden geen rechten meer kunnen worden ontleend.

5. Met betrekking tot overeenkomsten van schadeverzekering die een gemachtigde namens een of meer verzekeraars heeft gesloten met verzekeringnemers die handelen in de uitoefening van een beroep of bedrijf dan wel rechtspersoon zijn, kan de Verzekeringskamer goedkeuren dat - in afwijking van het bepaalde in het eerste, tweede en derde lid - in de polis of een aanhangsel, dan wel in een schriftelijke kennisgeving als bedoeld in het tweede en derde lid, wordt volstaan met de vermelding van het aandeel dat de gemachtigde namens de gezamenlijke door hem vertegenwoordigde verzekeraars in de overeenkomst heeft geaccepteerd of van de wijziging die daarin is aangebracht, mits:

a. de gemachtigde onder door de Verzekeringskamer te stellen voorwaarden en op een door deze goed te keuren plaats de in het eerste lid bedoelde gegevens deponereert;

b. in de polis of het aanhangsel en in de schriftelijke kennisgeving wordt verwezen naar de onder letter a bedoelde deponering.

6. Het vijfde lid is met betrekking tot overeenkomsten van schadeverzekering die zijn gesloten met andere dan de in dat lid bedoelde verzekeringnemers, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande evenwel dat in de polis die voor de eerste maal wordt afgegeven of in een daaraan toegevoegd aanhangsel, dan wel in een daaraan voorafgaande schriftelijke kennisgeving als bedoeld in het tweede of derde lid, de namen van de verzekeraars en de namens ieder hunner geaccepteerde aandelen worden vermeld.

7. De gemachtigde of de betrokken tussenpersoon stelt de verzekeringnemer desgevraagd met de meeste spoed schriftelijk in kennis van de naam van de verzekeraar en, in geval van co-assurantie, van de aandelen die de verzekeraars hebben geaccepteerd of van de wijzigingen die daarin zijn aangebracht.

Artikel 83 komt te luiden:

Artikel 83

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

In artikel 84, tweede lid, vervalt de zinsnede «22, vijfde lid,».

In artikel 85, tweede lid, eerste volzin, wordt «Onze besluiten» gewijzigd in: Koninklijke besluiten.

In de tweede volzin wordt «de representatieve organisatie» gewijzigd in: «de representatieve organisaties» en wordt «is aangewezen» gewijzigd in: «zijn aangewezen».

In artikel 86 komt lid 1 te luiden:

1. Degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van deze wet genomen beschikking, kan daartegen beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. De artikelen 2, 3, 5 en 29 tot en met 73 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie zijn van overeenkomstige toepassing.

Lid 2 wordt vernummerd tot 3; daarin wordt «representatieve organisatie» gewijzigd in: representatieve organisaties.

Lid 3 wordt vernummerd tot 4; daarin wordt «door Ons» gewijzigd in: bij koninklijk besluit.

Na het vierde lid (nieuw) wordt een lid ingevoegd, luidende:

5. In afwijking van artikel 33, eerste lid, van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie wordt het beroep tegen een besluit als bedoeld in artikel 59 ingesteld binnen acht dagen na de dag waarop het besluit aan de verzekeraar ter kennis is gebracht. Ten aanzien van zulk een besluit blijft artikel 33, tweede lid, van de genoemde wet buiten toepassing. De Verzekeringskamer kan het College van Beroep voor het bedrijfsleven verzoeken dit beroep met de meeste spoed te behandelen.

Lid 4 wordt vernummerd tot 6.

Lid 5 vervalt.

In artikel 87 komen de leden 2 en 3 te luiden:

2. Met betrekking tot de aanvraag zijn de artikelen 11,12, tweede lid, 16, letter b, 17, eerste lid, laatste volzin, 18 en 20, eerste lid, letters b, c en f, niet van toepassing.

3. In afwijking van artikel 14, eerste en tweede lid, deelt de Verzekeringskamer haar beslissing op de aanvraag binnen negen maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van de wet bij aangetekende brief aan de aanvrager mee. Een afwijzende beslissing staat wat haar gevolgen betreft gelijk met een besluit van de Verzekeringskamer tot intrekking van een vergunning.

Aan artikel 87 wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. Zolang een verzekeraar als bedoeld in het eerste lid de beslissing van de Verzekeringskamer nog niet heeft ontvangen, wordt hij gelijkgesteld met een verzekeraar die de aangevraagde vergunningen bezit.

Artikel 88 komt te luiden:

Artikel 88

1. Een verzekeraar, als bedoeld in artikel 87, eerste lid, met zetel in Nederland, die gedurende het laatst verstreken boekjaar voor 1 augustus 1978 niet een premie-inkomen van zesmaal het minimum bedrag van het garantiefonds, bedoeld in artikel 36, tweede lid, heeft geboekt, is ontheven van de in artikel 36, derde lid, neergelegde verplichting, te beschikken over een solvabiliteitsmarge ten belope van het minimum bedrag van het garantiefonds.

2. De ontheffing is van kracht tot het einde van het boekjaar waarin een zodanig premie-inkomen zal zijn geboekt.

3. Zolang de ontheffing van kracht is, zal de solvabiliteitsmarge van de verzekeraar niet mogen dalen beneden een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag, en zijn ten aanzien van deze solvabiliteitsmarge de artikelen 36, vijfde lid, en 54 van overeenkomstige toepassing.

4. Het eerste lid is niet van toepassing op de verzekeraar die zijn werkzaamheden uitbreidt met een of meer branches voor de uitoefening waarvan hij een vergunning behoeft, of die een vergunning in een andere Lid-Staat aanvraagt.

In artikel 89 komen de leden 1 tot en met 3 te luiden:

1. Een verzekeraar als bedoeld in artikel 87, eerste lid, met zetel in Nederland, mag het schadeverzekeringsbedrijf voortzetten zonder te voldoen aan artikel 15, zolang hij zijn werkzaamheden niet uitbreidt met een of meer branches voor de uitoefening waarvan hij een vergunning behoeft of een vergunning in een andere Lid-Staat aanvraagt, zulks evenwel gedurende ten hoogste drie maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet.

2. De in het eerste lid bedoelde verzekeraar kan zich gedurende drie maanden na het in werking treden van deze wet zonder machtiging van de rechter omzetten in een naamloze vennootschap of onderlinge waarborgmaatschappij. Hiertoe is een besluit vereist waarop de bepalingen van de wet en de statuten of reglementen over statutenwijziging van toepassing zijn. De omzetting geschiedt bij notariële akte die de nieuwe statuten bevat. De omzetting beëindigt het bestaan van de rechtspersoon niet. De verzekeraar doet opgave van de omzetting ter inschrijving in de openbare registers waarin hij moet zijn of moet worden ingeschreven.

3. Indien de verzekeraar die de rechtsvorm van stichting bezit, zich omzet in een onderlinge waarborgmaatschappij, dient in de statuten iedere verplichting van de leden of oud-leden om in een tekort bij te dragen te worden uitgesloten.

Artikel 90 vervalt.

Artikel 91 komt te luiden:

Artikel 91

Zolang een verzekeraar als bedoeld in artikel 87, eerste lid, nog niet ten genoegen van de Verzekeringskamer heeft aangetoond dat hij voldoet aan de bij en krachtens artikel 36 onderscheidenlijk de artikelen 20, eerste lid, letter e, en 42 gestelde eisen dan wel aan de Verzekeringskamer nog geen certificaat als bedoeld in artikel 17, eerste lid, heeft overgelegd, blijven de bepalingen van toepassing die golden ten aanzien van het depot, de zekerheid en de waarden, bedoeld in artikel 8 onderscheidenlijk artikel 15, eerste lid, letters c en d, van de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf en ten aanzien van de zekerheid, bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen, zoals deze wetten luiden voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet.

De artikelen 92 en 93 vervallen.

Artikel 94 komt te luiden:

Artikel 94

Indien de Verzekeringskamer afwijzend beslist op de in artikel 87, eerste lid, bedoelde aanvraag van een vergunning voor de branche Aansprakelijkheid motorrijtuigen, wordt de zekerheid, bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen, ter beschikking van de verzekeraar gesteld indien deze ten genoegen van de Verzekerings-

kamer heeft aangetoond dat alle vorderingen van benadeelden als bedoeld in artikel 1 van die wet zijn voldaan en in de toekomst geen zodanige vorderingen meer zullen ontstaan dan wel de betrokken verplichtingen van de verzekeraar met toestemming van de Verzekeringskamer of na machtiging van de rechtbank zijn overgedragen.

Artikel 95 vervalt.

In artikel 101, onderdeel A, wordt «de artikelen 79-92, 98, eerste lid, 99, eerste lid, en 100 van dit boek» gewijzigd in: de artikelen 79-89, 90-92, 95, 96 lid 1, 98 leden 1 en 6, en 98c leden 1 en 2 van dit boek.

Onderdeel B komt te luiden:

B. In artikel 399 van Boek 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- a. In het eerste lid, eerste volzin, wordt «de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf» vervangen door: de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf.
- b. Het vierde lid vervalt.
- c. De leden 5 en 6 worden vernummerd tot 4 en 5.

Na artikel 101 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 101a

Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt gewijzigd als volgt: In artikel 1001, zesde lid, wordt «de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf» vervangen door: de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf.

In artikel 102 wordt na «de artikelen 7,» ingevoegd: 20, tweede lid, laatste volzin,.

De verwijzing «28» wordt gewijzigd in: 28, eerste lid.

De verwijzing «42, achtste lid,» vervalt.

De verwijzing «62, eerste lid» wordt gewijzigd in: 62, eerste en tweede lid.

De verwijzing «69, tweede lid» wordt gewijzigd in: 69, derde lid.

In de verwijzing «82, eerste, tweede, derde en vijfde lid,» wordt «vijfde lid,» gewijzigd in: zevende lid, en.

Na de verwijzing «87, eerste lid» wordt een punt geplaatst en vervalt «en 91, derde lid».

In artikel 103, onderdeel A, wordt aan het slot van onderdeel a «de branche W.A.-motorrijtuigen» gewijzigd in: de branche Aansprakelijkheid motorrijtuigen.

In onderdeel B wordt voor «De verzekering» het cijfer 5 geplaatst.

In onderdeel D wordt in artikel 28, eerste lid, «De artikelen 5-14» gewijzigd in: De artikelen 5-15.

In artikel 28, tweede lid, wordt «een verzekeringsovereenkomst» gewijzigd in «een verzekering» en «deze overeenkomst» gewijzigd in «deze verzekering», en wordt na «motorrijtuig» ingevoegd: in het verkeer.

In onderdeel E vervalt onderdeel b.

Artikel 104 vervalt.

In artikel 105 wordt de zinsnede «bedoeld in artikel 1, letter e, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf» gewijzigd in: bedoeld in artikel 1, letter f, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf.

In artikel 108 vervalt in de aanhef de verwijzing «(Stb. 1954, 557)».

Onderdeel A komt te luiden:

A. Aan artikel 18 wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Alle aankondigingen, welke ingevolge de artikelen 62, vierde lid, 65, negende lid, 66, derde lid, en 69, zevende lid, van de Wet toezicht schade-

verzekeringsbedrijf (Stb. 198 , ...) in de Nederlandse Staatscourant worden opgenomen, worden door hem die met die bekendmaking belast is, mede ter inschrijving in het handelsregister opgegeven.

In onderdeel B wordt «het derde lid van artikel 30a» gewijzigd in: het vierde lid van artikel 30a.

De verwijzing «62, tweede lid» wordt gewijzigd in: 62, vierde lid.

De verwijzing «69, vierde lid» wordt gewijzigd in: 69, zevende lid.

Na artikel 108 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 108a

De Wet op het consumptief geldkrediet wordt gewijzigd als volgt:

In artikel 3, eerste lid, wordt onderdeel f gelezen:

f. verzekeraars volgens de Wet op het Levensverzekeringbedrijf, Stb. 1922, 716, en verzekeraars die in het bezit zijn van een vergunning als bedoeld in artikel 7 van de Wet toezicht schadeverzekeringbedrijf.

Artikel 108b

De Wet tarieven gezondheidszorg wordt gewijzigd als volgt:

In artikel 1, eerste lid, wordt onderdeel e, onder 2, gelezen:

2. een particuliere ziektekostenverzekeraar, zijnde een verzekeraar die in het bezit is van de ingevolge artikel 7 van de Wet toezicht schadeverzekeringbedrijf vereiste vergunning;

Artikel 108c

De Wet herverzekering investeringen wordt gewijzigd als volgt:

In artikel 3 komt de tweede volzin te luiden:

Een aangewezen verzekeringsmaatschappij dient in het bezit te zijn van de ingevolge artikel 7 van de Wet toezicht schadeverzekeringbedrijf vereiste vergunning.

Artikel 110 komt te luiden:

Artikel 110

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, met dien verstande dat het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 80, vijfde lid, letter b, en zesde lid, letter b, voor zover betrekking hebbend op andere overwegingen van algemeen belang, nader bij wet zal worden bepaald.

Na artikel 110 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 111

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet toezicht schadeverzekeringbedrijf.

Het slotformulier komt te luiden:

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Toelichting

De wijzigingen die in de nota van wijziging worden voorgesteld, beogen - voor zover zij niet voortvloeien uit in het voorlopig verslag gemaakte opmerkingen - voornamelijk de woordkeus te verduidelijken en te vereenvoudigen. Tevens is reeds zoveel mogelijk rekening gehouden met de nieuwe aanwijzingen voor de wetgevingstechniek (Stcrt. 1984, 52). Enkele bepalingen zijn voorts verplaatst om ze beter in de systematiek van het wetsontwerp in te passen.

Met betrekking tot één onderwerp, het overgangsrecht, worden wijzigingen in de artikelen 87-95 voorgesteld, die een andere strekking geven aan de in het wetsontwerp neergelegde regeling. Dientengevolge zullen de financiële eisen - en in het bijzonder de eisen inzake de solvabiliteit - die in de richtlijn worden gesteld terstond na het in werking treden van de wet ook gelden voor de schadeverzekeraars die op dat tijdstip reeds hier te lande werkzaam zijn. Tot deze beleidswijziging is besloten in overeenstemming met de Verzekeringskamer. Daarbij is overwogen dat de Verzekeringskamer de Europese solvabiliteitseisen reeds in haar toezicht betreft. Het is de bedrijfsgenoten dan ook bekend dat de overgangstermijn die in de richtlijn aan bestaande ondernemingen wordt gegeven om zich aan te passen aan de nieuwe financiële eisen, op 1 augustus 1980 is verstreken. De vertraging die de totstandkoming van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf ondervindt, heeft tot gevolg dat de Nederlandse verzekeraars en niet-EEG-verzekeraars feitelijk reeds een aanzienlijk langere aanpassingstermijn wordt gegund. Wij achten geen gronden aanwezig om deze aanpassingstermijn na de inwerkingtreding van de wet nog verder te verlengen.

Ten slotte zij opgemerkt dat een, overigens beperkt, aantal wijzigingen ertoe strekt uitvoering te geven aan de richtlijn van 30 mei 1978 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen op het gebied van de communautaire co-assurantie (PbEG L 151 van 7 juni 1978). De tekst van deze richtlijn is als bijlage bij de memorie van antwoord gevoegd. De richtlijn, waaraan de Nederlandse wetgeving op 2 juni 1980 had moeten zijn aangepast, moet als een eerste stap worden beschouwd op de weg naar de coördinatie van de voorwaarden waarop Europese schadeverzekeraars hun diensten kunnen verlenen in andere lid-staten zonder dat zij aldaar gevestigd zijn. Deze coördinatie moet haar volledige beslag krijgen in de tweede coördinatie-richtlijn schadeverzekeringen. Weliswaar is sedert het einde van de overgangperiode op 1 januari 1970 deze vrijheid van dienstverlening formeel een feit, doch de werkelijke uitoefening van de vrije dienstverlening wordt in de praktijk veelal belemmerd doordat de lid-staten onderling zeer verschillende voorwaarden hanteren voor de niet in hun land gevestigde verzekeraars. Aangezien het dienstenverkeer op schadeverzekeringsgebied met Nederland reeds geheel vrij is, is het belang voor Nederland bij de richtlijn communautaire co-assurantie vooral gelegen in het feit dat Nederlandse verzekeraars thans door middel van communautaire co-assurantie kunnen participeren in de dekking van de daarvoor in aanmerking komende risico's op de gecoördineerde voorwaarden van deze richtlijn. Ingevolge deze voorwaarden hebben zij geen afzonderlijke vergunning voor de deelneming aan communautaire co-assurantie nodig, terwijl de betrokken voorwaarden en tarieven evenmin de goedkeuring van de lid-staat van dienstverrichting behoeven.

Het begrip «hoofdzetel»

In zijn bespreking van het wetsontwerp in Het Verzekeringsarchief van 1981, nrs. 3 en 4, heeft Borgesius kritiek geuit op het begrip «hoofdzetel». Hij wees er daarbij op blz. 242 op dat deze voor de Nederlandse wetgeving nieuwe term zonder nadere toelichting onzekerheid scheidt. Zo vroeg hij zich af of onder dit begrip de plaats moet worden verstaan waar het hoofdbestuur van de onderneming zetelt of de plaats waar het meeste personeel werkzaam is dan wel de statutaire zetel. Aangezien deze laatste

is bedoeld, stellen de ondergetekenden voor deze term te vervangen door het begrip «zetel» dat ook in het Burgerlijk Wetboek wordt gebezigd ter aanduiding van de statutaire zetel van een rechtspersoon.

Artikel 1

In het nieuwe onderdeel b wordt een definitie gegeven van «overeenkomsten van communautaire co-assurantie». Deze definitie is gebaseerd op de artikelen 1, eerste lid, en 2, eerste lid, van de richtlijn communautaire co-assurantie. De bepaling van artikel 1, tweede lid, van de richtlijn is evenwel niet in de begripsomschrijving verwerkt. Volgens deze bepaling heeft de richtlijn alleen betrekking op risico's waarvan de aard of de omvang zodanig is dat voor de verzekering ervan de deelneming van verscheidene verzekeraars nodig is. Op verzoek van de Raad van de Europese Gemeenschappen dienden de toezichthoudende autoriteiten van de lidstaten in samenwerking met de Commissie criteria voor deze aard en omvang te ontwikkelen. Nu zij evenwel wegens hun zeer uiteenlopende opvattingen daarin niet zijn geslaagd, zien de ondergetekenden geen reden dergelijke criteria op te nemen. Hieraan ligt de overweging ten grondslag dat naar Nederlandse opvatting de aanwending van de techniek van de co-assurantie in het kader van de in Nederland bestaande vrijheid van bedrijfsbeleid ter beoordeling van de verzekeraar dient te staan. Bovendien heeft het stellen van kwalitatieve of kwantitatieve eisen voor Nederland ook geen zin gezien de omstandigheid dat het dienstenverkeer op schadeverzekeringsgebied reeds vrij is.

Voorts zij met betrekking tot artikel 2, eerste lid, onderdeel c, van de richtlijn, volgens welke de eerste verzekeraar voor de dekking van het risico moet zijn toegelaten onder de bij de eerste coördinatierichtlijn gestelde voorwaarden, nog het volgende opgemerkt. Naar het oordeel van de ondergetekenden komt aan deze bepaling conform de opvatting van de Europese Commissie geen andere betekenis toe dan dat de eerste verzekeraar binnen de Gemeenschap moet zijn gevestigd. Gelet op het feit dat sedert het einde van de overgangperiode per 1 januari 1970 de vrijheid van dienstverlening bestaat, betekent dit niet dat de eerste verzekeraar gevestigd moet zijn in de lid-staat waarin het risico is gelegen.

De wijziging in de definitie van verzekeraar in onderdeel e (nieuw) is aangebracht naar aanleiding van de opmerking van Borgesius op blz. 238 van het hierboven vermelde artikel dat de definities van «verzekeraar» en «vertegenwoordiger» niet op elkaar zijn afgestemd omdat een natuurlijk persoon geen hoofdzetel maar een woonplaats heeft. Aangezien van de verzekeraars die in Nederland een vertegenwoordiger moeten aanwijzen, alleen Lloyd's Underwriters als natuurlijke personen het schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen, maar Lloyd's algemeen in het verzekeringbedrijf en daarbuiten als één organisatie wordt beschouwd, die haar zetel in Londen heeft, achten de ondergetekenden het ongewenst de definitie van «vertegenwoordiger» te wijzigen. Wel blijkt het, in het licht van de opmerking van Borgesius, zinvol in de definitie van «verzekeraar» het uitdrukkelijke onderscheid tussen rechtspersoon en natuurlijk persoon te vermijden.

Artikel 1a

Uit het oogpunt van wetssystematiek lijkt het beter, deze bepalingen omtrent de Verzekeringkamer, in het wetsontwerp opgenomen in artikel 23 onder de uitoefeningsbepalingen van hoofdstuk III, te verplaatsen naar de inleidende bepalingen van hoofdstuk I.

Ter waarborging van een zo onafhankelijk mogelijke positie van de Verzekeringkamer wordt voorts voorgesteld in het tweede lid de slotzin-sne «waarop deze wet van toepassing is» te laten vervallen, zodat het verbod tot het onderhouden van bijzondere relaties met verzekeraars ook

betrekking heeft op buitenlandse schadeverzekeraars die hier te lande niet werkzaam zijn en op de schadeverzekeraars, bedoeld in artikel 6.

Artikel 2

Het laten vervallen van het onderscheid naar branchegroepen hangt samen met de wijziging in artikel 9, eerste lid. Met die wijziging wordt afgezien van het gebruik van de mogelijkheid die artikel 7, tweede lid, onderdeel a, van de richtlijn de lid-staten biedt om niet alleen voor een branche, maar ook per groep van branches een vergunning te verlenen. Dit wordt voorgesteld omdat in de krachtens artikel 27, zevende lid, van het ontwerp vast te stellen modelstaten, die zijn afgestemd op de Nederlandse praktijk, een andere indeling naar branchegroepen zal worden gevolgd dan de indeling in de bijlage bij de richtlijn onder letter B. Het naast elkaar hanteren van twee verschillende indelingen naar branchegroepen, ook al heeft de een betrekking op de vergunningverlening en de ander op de verslaglegging, kan aanleiding geven tot misverstanden en is daarom ongewenst.

De wijziging aan het slot van dit artikel geeft aan, dat in de uitvoeringsbeschikking de risico's zullen worden vermeld, die elke branche omvat, overeenkomstig de bijlage bij de richtlijn onder letter A.

Artikel 3

Zie de toelichting op de eerste wijziging in artikel 2.

Artikel 4

De wijziging van onderdeel b beoogt duidelijk tot uitdrukking te brengen dat de wettelijke voorschriften gelden voor het bedrijf dat buitenlandse verzekeraars in Nederland uitoefenen, dat wil zeggen voor het bedrijf waarin hier te lande overeenkomsten van schadeverzekering worden gesloten. Zie ook Borgesius, Het Verzekeringsarchief 1981-3, blz. 242. Ten einde ook rekening te houden met de afwijkende regelingen in de op de wet berustende uitvoeringsmaatregelen is in de slotzinsnede het woord «blijkt» vervangen door «voortvloeit».

Artikelen 5a, 6 en 6a

Ter bevordering van de doorzichtigheid en overzichtelijkheid van de normstelling wordt de in artikel 6 van het ontwerp opgenomen algemene bevoegdheid om verzekeraars zowel per categorie als individueel van de toepassing van de wet uit te zonderen, vervangen door afzonderlijke bepalingen in het wetsontwerp waarin de uitzonderingen expliciet worden genoemd, met zonodig de bevoegdheid om bij uitvoeringsbesluit nadere regelen te stellen. Het betreft hier de categoriale uitzondering van de professionele herverzekeraars, van de onderlinge waarborgmaatschappijen van beperkte omvang en van de instellingen die een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren uitvoeren alsmede de specifieke uitzondering van Lloyd's Underwriters te Londen. Hiermee wordt gevolg gegeven aan een van de aanbevelingen van de Commissie vermindering en vereenvoudiging van overheidsregelingen (commissie-Geelhoed). Voor wat betreft de in artikel 5a voorgestelde regeling ten aanzien van de professionele herverzekeraars bleek daarbij geen behoefte te bestaan aan de bevoegdheid om bij uitvoeringsbesluit nadere regelen te stellen. Voor de toelichting op dit artikel zij verwezen naar het antwoord ten aanzien van artikel 6 in de memorie van antwoord.

Het voorgestelde artikel 6 behelst de categoriale uitzondering van de kleine onderlinge waarborgmaatschappijen en de ook thans van de wet uitgezonderde instellingen die een publiekrechtelijke ziektekostenregeling

uitvoeren, de zogenaamde instituten ziektekostenvoorziening ambtenaren (IZA's). Zoals uit het bij de memorie van antwoord gevoegde concept-Besluit vrijgestelde onderlinge waarborgmaatschappijen blijkt, geldt het daarin voorziene lichtere toezichtsregime uitsluitend voor onderlingen als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de richtlijn. De ondergetekenden hebben bij nader inzien afgezien van de mogelijkheid van artikel 3, tweede lid, van de richtlijn, om ook onderlingen die volledig zijn herverzekerd bij een andere onderlinge die wel onder de richtlijn valt, van de toepassing van de wet uit te zonderen. In Nederland blijkt aan deze mogelijkheid, die destijds op Frans verzoek in de richtlijn is opgenomen, geen behoefte te bestaan. Bezwaar tegen de vrijstelling van deze onderlingen zou zijn dat daardoor wellicht het ontstaan zou worden aangemoedigd van onderlingen die eigenlijk het schadeverzekeringsbedrijf niet uitoefenen, daar zij materieel geen risico dragen, en in feite louter de functie van tussenpersoon vervullen.

Ingevolge artikel 6a zal bij koninklijk besluit - conform de nieuwe aanwijzingen voor de wetgevingstechniek wordt niet gesproken over Ons besluit, maar over koninklijk besluit - het toezicht op Lloyd's Underwriters worden geregeld. Verwezen zij naar het bij de memorie van antwoord overgelegde concept-besluit.

Artikelen 9 en 11

Zie de toelichting op de eerste wijziging in artikel 2.

Artikel 12

De vervanging van het woord «notarieel» door «authentiek» hangt samen met de omstandigheid dat artikel 12 ook betrekking heeft op de aanvraag van een buitenlandse verzekeringsmaatschappij, bij de oprichting waarvan krachtens het aldaar geldende recht de tussenkomst van een notaris geen vereiste behoef te zijn.

Aangezien aansprakelijkheid niet alleen uit de wet maar ook uit overeenkomst kan voortvloeien, wordt in de benaming van de diverse aansprakelijkheidsbranches de term W.A. vervangen door Aansprakelijkheid. Deze terminologie sluit aan bij de praktijk in het verzekeringsbedrijf.

Artikel 14

Zie de toelichting op de eerste wijziging in artikel 2.

Artikel 15

De voorgestelde redactie doet beter uitkomen dat het hier om een eis gaat die naast andere eisen voor de toelating tot het schadeverzekeringsbedrijf wordt gesteld.

Artikel 16

De wijziging, aangebracht in het eerste lid, onderdeel a, preciseert dat de aanvrager die voor de eerste maal een vergunning aanvraagt, over het voor de betrokken branche geldende minimum bedrag van het garantiefonds moet beschikken. Bezit de aanvrager reeds een of meer vergunningen en wil hij zijn werkzaamheden tot andere branches uitbreiden, dan dient hij eveneens over bedoeld minimum bedrag te beschikken dan wel over zoveel meer als de vereiste solvabiliteitsmarge bedraagt voor het bedrijf dat hij reeds uitoefent.

Artikel 17

De conferentie van toezichthoudende autoriteiten in de EEG waarin dezen regelmatig overleg plegen over aangelegenheden van gemeenschappelijk belang, heeft het model vastgesteld voor het certificaat dat ondernemingen met zetel in een der lid-staten moeten overleggen aan de toezichthoudende autoriteit van de lid-staat waarin zij een bijkantoor of agentschap willen vestigen. Het model van de door de Verzekeringskamer af te geven certificaten zal krachtens artikel 39, derde lid, bij ministeriële beschikking conform dit communautaire model worden vastgesteld.

Aangezien de certificaten die door de andere toezichthoudende autoriteiten in de EEG worden afgegeven, eveneens overeenstemmen met het communautaire model, kan in het derde lid van artikel 17 worden volstaan met het voorschrift dat het model van een in Nederland overgelegd certificaat moet overeenstemmen met dat van een in Nederland af te geven certificaat.

Artikel 18

Conform aanwijzing 10 van de aanwijzingen voor de wetgevingstechniek is het tweede lid niet meer in de vorm van een fictie geredigeerd.

Artikel 19

De redactie van het eerste lid is gewijzigd ten einde al direct in dit lid tot uitdrukking te brengen dat ook een rechtspersoon overeenkomstig artikel 10, eerste lid, onderdeel d, van de richtlijn vertegenwoordiger kan zijn, mits deze zijn zetel in het ontvangende land heeft.

De aanvulling van het tweede lid betreft het geval dat ook al heeft de vertegenwoordiger ingevolge de eerste volzin van dit lid van rechtswege alle bevoegdheden van de verzekeraar, hij daarvan, bij voorbeeld als gevolg van een interne afspraak met het bestuur van de verzekeraar, geen gebruik zou maken. Ingevolge de tweede volzin kan hij daartoe dan zonodig door de Verzekeringskamer worden gedwongen.

Artikel 20

De in onderdeel c voorgestelde wijziging stelt buiten twijfel dat de in dit onderdeel opgenomen solvabiliteitseis niet alleen betrekking heeft op het in Nederland uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf, maar op het totale bedrijf van een verzekeraar met zetel buiten het grondgebied van de lid-staten, ongeacht waar het wordt uitgeoefend. De wijzigingen, aangebracht in het eerste lid, onderdeel d, behelzen dezelfde preciseringen als in artikel 16, eerste lid, onderdeel a, zijn aangebracht.

Naar het nieuwe onderdeel e en het nieuwe tweede lid zijn de bepalingen overgebracht, die in het wetsontwerp waren opgenomen in artikel 42, zesde tot en met achtste lid. In de systematiek van het wetsontwerp behoren deze bepalingen eerder onder hoofdstuk II dan de toegang tot het schadeverzekeringsbedrijf regelt dan onder hoofdstuk III, betreffende de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf.

Artikel 21

In verband met de in het ontwerp toegepaste systematiek waarbij alleen in het eerste artikel van een hoofdstuk dat uitsluitend bepalingen bevat ten aanzien van een bepaalde categorie ondernemingen, wordt aangegeven om welke categorie het gaat, kan in de eerste volzin van dit artikel de nadere aanduiding vervallen. Door tevens de bepaling van de laatste volzin van artikel 17, derde lid, van overeenkomstige toepassing te verklaren kan bovendien de tweede volzin vervallen.

Artikel 22

Overleg tussen de toezichthoudende autoriteiten van de lid-staten over de uitvoering van de in artikel 26 van de richtlijn neergelegde regeling heeft er toe geleid dat de Europese Commissie een verbeterde redactie voor de regeling heeft ontworpen. Deze wijziging van artikel 26 van de richtlijn is opgenomen in artikel 12 van het voorstel voor een richtlijn met betrekking tot «hulpverlening op reis» als nieuwe branche van het schadeverzekeringsbedrijf (PbEG C 51 van 10 maart 1981). Artikel 22 van het wetsontwerp wordt aan deze verbeterde regeling aangepast.

De in het oorspronkelijke vijfde lid opgenomen publikatie in de Nederlandse Staatscourant is geschrapt, omdat de ondergetekenden bij nadere overweging menen dat met deze publikatie geen enkel belang wordt gediend.

Artikel 23

Zie de toelichting bij het voorgestelde nieuwe artikel 1a.

Artikel 26

Het voorschrift dat verzekerden en anderen op elk kantoor van de verzekeraar een exemplaar van het verslag tegen kostprijs kunnen verkrijgen of kosteloos kunnen inzien, is nauwkeuriger afgestemd op artikel 394 van Boek 2 BW. De daarin neergelegde plicht om het verslag en het bestuursverslag bij het handelsregister neer te leggen wordt uitgebreid tot buitenlandse verzekeraars.

Artikel 27

De aanpassing van de verwijzing in het vierde lid naar het Burgerlijk Wetboek is noodzakelijk geworden als gevolg van de Wet van 7 december 1983, Stb. 663. De wijziging in het zevende lid wordt voorgesteld ten einde te verduidelijken dat de te publiceren staten tot het verslag behoren. Voor de praktijk van de verslaglegging hebben de wijzigingen geen gevolgen.

Artikel 27a

Dit artikel beoogt uitvoering te geven aan de in artikel 5 van de richtlijn co-assurantie neergelegde verplichting voor de lid-staten om erop toe te zien dat de op hun grondgebied gevestigde co-assuradeuren over statistische gegevens inzake hun co-assuratieverrichtingen beschikken. De gevraagde gegevens betreffen de uit andere lid-staten ontvangen brutopremies. Overigens verschaffen de verzekeraars reeds met ingang van het boekjaar 1982 deze informatie aan de Verzekeringskamer op grond van haar circulaire van 17 mei 1982.

Artikel 28

Zie het antwoord met betrekking tot het tweede lid van dit artikel in de memorie van antwoord.

Artikel 29

De wijzigingen in het zesde en zevende lid zijn aangebracht om aansluiting te verkrijgen met de tekst in artikel XX van het ontwerp van wet tot wijziging van bestaande wetten in verband met de invoering van een nieuwe regeling van het bewijsrecht in burgerlijke zaken (kamerstukken 17 916). Dit ontwerp behandelt onder meer de afschaffing van de beëdiging van deskundigen in procedures voor de Verzekeringskamer. Voorts is de

uitdrukkelijke vermelding van de mogelijkheid tot het afleggen van de belofte in het zevende en negende lid vervallen. Dit hangt samen met artikel 1 van de Eedswet 1971, ingevolge welke bepaling in elk geval, waarin een wettelijk voorschrift het afleggen van de eed vordert of daaraan rechtsgevolgen verbindt, ter keuze van de betrokkene in plaats van de eed de belofte kan worden afgelegd of in voorkomend geval, de bevestiging kan worden gegeven.

Artikel 32

Zie de toelichting op de eerste wijziging in artikel 12.

Artikel 34

Het nieuwe vierde lid is gebaseerd op artikel 4, tweede lid, laatste volzin, van de richtlijn communautaire co-assurantie. De overige bepalingen van dit artikel geven geen aanleiding tot wijziging van het ontwerp. Wel is in artikel 5 van het bij de memorie van antwoord overgelegde ontwerp-Besluit technische voorzieningen in overeenstemming met artikel 4, eerste lid, tweede volzin, van de richtlijn, nog de bepaling opgenomen dat de schadevoorziening met betrekking tot een overeenkomst van communautaire co-assurantie tenminste in verhouding gelijk moet zijn aan die welke door de eerste verzekeraar is bepaald volgens de in zijn lid-staat geldende regels of gebruiken.

Artikel 36

De berekening van de aanwezigheidsolvabiliteitsmarge en van de vereiste solvabiliteitsmarge zal moeten geschieden op staten, waarvoor de modellen krachtens artikel 27, zevende lid, zullen worden vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur. In deze modellen worden de berekeningsmethoden opgenomen, die zijn neergelegd in de artikelen 16 en 17 van de richtlijn. Het gewijzigde eerste en vierde lid van artikel 36 zijn daarop afgestemd. Ook is gestreefd naar een verduidelijking van de woordkeus in dat artikel. Voorts is wegens de samenhang de bepaling van artikel 37 als een vijfde lid aan het onderhavige artikel toegevoegd.

Artikel 40

Deze wijzigingen komen overeen met die, aangebracht in artikel 34, ter aanpassing aan de richtlijn communautaire co-assurantie.

Artikel 42

Dit artikel is aanmerkelijk bekort door het van toepassing verklaren van artikel 36 en door het overbrengen van de oorspronkelijke leden 6 tot en met 8 naar artikel 20, en wel naar de nieuwe onderdelen d en e van het eerste lid en naar het nieuwe tweede lid van dat artikel.

Artikel 43

Gevolg is gegeven aan het voorstel van de V.V.D.-fractie, vermeld in het voorlopig verslag onder B. Daarnaast is de redactie van de beide leden zodanig gewijzigd dat het eerste lid uitsluitend betrekking heeft op de vertegenwoordiger en het tweede lid op de door deze aangewezen natuurlijke persoon.

Artikel 46

Aangezien ingevolge artikel 23, eerste lid, onderdeel c, van de richtlijn een niet-EEG-verzekeraar verplicht is ter zetel van het agentschap of

bijkantoor een specifieke boekhouding te voeren voor de werkzaamheden die hij aldaar uitoefent en er alle bescheiden met betrekking tot de behandelde zaken te bewaren, zou een bevoegdheid van de Verzekeringkamer tot het verlenen van een ontheffing daarvan met deze bepaling in strijd komen. In verband hiermee wordt deze ontheffingsbevoegdheid beperkt tot verzekeraars met zetel in een andere lid-staat dan Nederland.

Artikel 49

Het nieuwe tweede lid is ontleend aan een wijziging van artikel 39 van de bestaande Wet op het schadeverzekeringsbedrijf, aangebracht bij artikel V van de Wet van 19 januari 1983, Stb. 59, houdende regeling van de fusie van naamloze en besloten vennootschappen.

Artikel 50

De eerste wijziging vloeit voort uit de omstandigheid dat de tweede volzin van het vierde lid van artikel 51 reeds de terugbetaling van de vooruitbetaalde premies regelt. Voor de toegevoegde tweede volzin zij verwezen naar hetgeen hierover in de memorie van antwoord is opgemerkt.

Artikelen 53-55

In artikel 53, eerste en tweede lid, worden de begrippen «saneringsplan» en «financieringsplan» uit artikel 20, tweede en derde lid, van de richtlijn overgenomen. De redactie van de artikelen 53, eerste en tweede lid, 54 en 55, tweede en zesde lid, is vereenvoudigd.

Artikelen 56-58

Zie de toelichting op de eerste wijziging in artikel 2.

Artikelen 59 en 60

Uit de in het ontwerp voorgestelde bepalingen van de artikelen 59, 60 en 65, eerste lid en achtste lid, eerste volzin, volgt dat de intrekking van de vergunning van kracht zou zijn ongeacht of het betrokken besluit onherroepelijk is geworden. Dit zou tot de ongewenste situatie kunnen leiden dat een verzekeraar ingevolge artikel 61 reeds zou moeten overgaan tot afwikkeling van zijn bedrijf, terwijl de mogelijkheid nog bestaat dat de intrekking van de vergunning in beroep ongedaan wordt gemaakt. Terwille van de rechtszekerheid wordt daarom in het nieuwe tweede lid van artikel 59 naar analogie van artikel 6, tweede lid, van de Wet toezicht kredietwezen de bepaling voorgesteld dat de intrekking van de vergunning eerst van kracht wordt, wanneer het daartoe strekkende besluit van de Verzekeringkamer onherroepelijk is geworden. Eerst dan kan ook de bekendmaking van de intrekking plaatsvinden, zoals in het nieuwe derde lid wordt bepaald; in verband hiermee dient artikel 60 te vervallen.

Voorts kan eveneens de laatste volzin van artikel 65, achtste lid, vervallen, aangezien die bepaling reeds voortvloeit uit artikel 65, eerste lid, nu de woorden «waarvan alle vergunningen zijn ingetrokken» geen andere betekenis meer kunnen hebben dan dat de vergunningen onherroepelijk zijn ingetrokken. Teneinde omtrent de intrekking zo spoedig mogelijk uitsluitel te verkrijgen wordt in het voorgestelde vijfde lid van artikel 86 de beroepstermijn tegen de beslissing van de Verzekeringkamer tot intrekking van de vergunning teruggebracht tot acht dagen en blijft met betrekking tot deze beslissingen de mogelijkheid van bezwaar als bedoeld in artikel 33, tweede lid, van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie buiten toepassing. Voorts krijgt de Verzekeringkamer de mogelijkheid het College van Beroep voor het bedrijfsleven te verzoeken de zaak met de meeste spoed te behandelen.

Artikel 64

Zie voor de betekenis van de zinsnede «Indien alle vergunningen van de verzekeraar zijn ingetrokken» de toelichting op de wijzigingen in de artikelen 59 en 60.

Artikel 65

De wijziging, voorgesteld in het eerste lid, beoogt de maatregel van de bijzondere voorziening uitdrukkelijk te benoemen als noodregeling, zulks in overeenstemming met de titel van het onderhavige hoofdstuk en het spraakgebruik. Met deze wijziging hangt ook de nieuwe eerste volzin van het tweede lid samen. Daarnaast wordt in dit lid tot uitdrukking gebracht dat de machtiging niet meer tot vereffening van het vermogen van een verzekeraar kan strekken zodra er blijkt van een negatief eigen vermogen. Is dit laatste het geval, dan dient de vereffening plaats te vinden overeenkomstig de bepalingen van de Faillissementswet. Artikel 77, tweede lid (nieuw eerste lid) bepaalt daarom dat de Verzekeringskamer alsdan het faillissement moet aanvragen, echter niet eerder dan nadat de doeleinden van de machtiging zijn verwezenlijkt of geen vooruitzicht meer bestaat dat dit alsnog mogelijk is.

Met betrekking tot de wijziging in het achtste lid zij verwezen naar de toelichting op de wijzigingen in de artikelen 59 en 60.

Om praktische redenen wordt voorts in het negende lid de publikatie van de zakelijke inhoud van de beschikking in de Nederlandse Staatscourant niet aan de Verzekeringskamer opgedragen, maar naar analogie van de regeling die geldt bij surséance van betaling, aan de griffier van de rechtbank. Om dezelfde reden is deze wijziging ook aangebracht met betrekking tot de in artikel 66, derde lid, bedoelde bekendmaking van de intrekking van de machtiging.

Artikel 68

Ter verhoging van de leesbaarheid is dit artikel gesplitst in twee volzinnen.

Artikel 69

Aangezien «de beschikking of het beheer van het vermogen» wellicht niet alle handelingen omvat die de verzekeraar kan verrichten, wordt in het eerste lid gepreciseerd dat de Verzekeringskamer na het verlenen van de machtiging bij uitsluiting alle bevoegdheden van de bestuurders, de commissarissen of de vertegenwoordiger uitoefent. Voorts kan de Verzekeringskamer, op grond van het wijzigingsvoorstel voor het tot derde lid vernummerde tweede lid, niet alleen van de bestuurders, doch ook van de commissarissen of de vertegenwoordiger persoonlijke medewerking bij de uitoefening van haar uit de machtiging voortvloeiende taken inroepen.

Overeenkomstig het derde en vierde lid van artikel 50 van de Wet op het Levensverzekeringbedrijf wordt voorgesteld in het nieuwe vierde en vijfde lid te bepalen dat besluiten van de aandeelhouders" of ledenvergadering van een Nederlandse verzekeraar tijdens de noodregeling de goedkeuring van de Verzekeringskamer behoeven en dat bij weigering van de algemene vergadering om een besluit te nemen dat voor een bepaalde handeling statutair is vereist, de Verzekeringskamer dit besluit zelf kan nemen. Aldus wordt veilig gesteld dat de Verzekeringskamer haar taak in het belang van de gezamenlijke crediteuren kan vervullen. Voor een buitenlandse verzekeraar zijn dergelijke bepalingen niet nodig, omdat de vertegenwoordiger ingevolge artikel 19, tweede lid, reeds alle bevoegdheden van de verzekeraar bezit.

Artikel 70

De wijziging in onderdeel a houdt rekening met de mogelijkheid dat een onderlinge waarborgmaatschappij een in aandelen verdeeld waarborgkapitaal heeft. De aanvulling in onderdeel b die eveneens een zo vlot mogelijke afwikkeling beoogt, is opgenomen, daar de hierbedoelde bevoegdheid niet reeds voortvloeit uit artikel 69 van het ontwerp.

Artikel 71

In het eerste lid is het begrip «verplichtingen» vervangen door het begrip «schulden», dat ook in de artikelen 230 en 233 van de Faillissementswet wordt gebezigd.

Ingevolge artikel 79, tweede lid, worden de schadevorderingen die zijn ontstaan op of na de dag waarop de machtiging is verleend, gelijkgesteld met de schadevorderingen die dateren van voor dit tijdstip. Zij mogen derhalve niet als boedelschulden worden aangemerkt. In verband daarmee wordt in het tweede lid bepaald dat aan de betrokken crediteuren niet het recht van individuele executie of beslaglegging toekomt.

Artikel 72

In het tweede lid wordt met betrekking tot termijnzaken artikel 237 van de Faillissementswet van overeenkomstige toepassing verklaard. Zoals L. Mok in zijn artikel over de noodregeling in het schadeverzekeringsbedrijf in Het Verzekeringsarchief van 1981, nr. 4, op blz. 344 opmerkt, moet het niet uitgesloten worden geacht dat een verzekeraar in het kader van zijn beleggingen aan termijnhandel doet.

Voorts wordt in het derde lid, naar analogie van artikel 51 van de Wet op het Levensverzekeringbedrijf, aan de Verzekeringskamer de bevoegdheid verleend bestuurders, commissarissen of de vertegenwoordiger te ontslaan.

Artikel 73

De wijziging van onderdeel b in het eerste lid is mede aangebracht naar aanleiding van de kritiek die Mok in het hierboven vermelde artikel heeft geuit op de in dit onderdeel opgenomen bepaling inzake de verkorting van de duur van lopende overeenkomsten. Hij wijst er daarbij op dat deze bepaling met betrekking tot andere overeenkomsten dan overeenkomsten van schadeverzekering tot uiterst nadelige gevolgen kan leiden voor de schuldenaar van de verzekeraar. Mok demonstreert dit aan de hand van het voorbeeld van een door de verzekeraar verstrekte hypothecaire geldlening waarvan als gevolg van de verkorting van de duur van de overeenkomst de lening eerder opeisbaar wordt dan overeengekomen. Ten einde deze juiste kritiek te ondervangen stellen de ondergetekenden voor de mogelijkheid tot verkorting van de duur van overeenkomsten te beperken tot overeenkomsten van schadeverzekering.

Artikel 75

De nieuwe redactie van dit artikel behelst twee wijzigingen. In de eerste plaats wordt gesproken van de kosten van de noodregeling die in het tweede lid nader worden gepreciseerd. Daarnaast bevat de tweede volzin van het eerste lid een redelijk geachte hardheidsclausule. Voor zover op grond daarvan de betrokken kosten ten laste van de Verzekeringskamer komen, betekent zulks dat deze kosten ingevolge artikel 84 door middel van de kostenaanslag aan de overige verzekeraars zullen worden doorberekend.

Artikel 77

Naar het oordeel van de ondergetekenden heeft het eerste lid geen zelfstandige betekenis naast de in het tweede lid neergelegde verplichting van de Verzekeringskamer om het faillissement van een verzekeraar met negatief eigen vermogen aan te vragen indien hetzij het met de verleende machtiging beoogde doel is of niet meer kan worden verwezenlijkt hetzij geen redelijk vooruitzicht meer bestaat dat dit doel alsnog met een machtiging kan worden bereikt. Het is immers niet voorstelbaar dat de Verzekeringskamer zolang nog het vooruitzicht bestaat dat het met de machtiging te bereiken doel kan worden verwezenlijkt, een faillietverklaring zal aanvragen.

Voor wat betreft het voorgestelde nieuwe tweede lid wordt opgemerkt dat veelal verreweg het grootste deel van het vermogen van een buitenlandse verzekeraar niet in Nederland aanwezig is en evenmin onder het toezicht van de Verzekeringskamer staat. In verband hiermee moeten bij de beoordeling van de vermogenspositie van deze verzekeraar in het kader van een eventueel verzoek tot zijn faillietverklaring uitsluitend die vermogensbestanddelen in aanmerking worden genomen die moeten worden gerekend tot het in Nederland uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf. Aldus sluit deze bepaling van het nieuwe tweede lid aan bij artikel 65, derde lid, laatste volzin.

De wijziging in onderdeel c van het nieuwe vijfde lid sluit aan bij de wijziging van het nieuwe vierde lid van artikel 69.

Artikel 78

De wijziging betreft een vereenvoudiging van de tekst.

Artikel 79

Aangezien niet alleen bij de vereffening van het geheel of een deel van de portefeuille, maar ook in het kader van de overdracht daarvan, rekening moet worden gehouden met de in dit artikel neergelegde rangregeling, past het woord «noodregeling» beter dan «vereffening». Overigens zij aangetekend dat deze rangregeling alleen in aanmerking behoeft te worden genomen voor zover de noodregeling betrekking heeft op een insolvente verzekeraar.

Artikel 80

Afgezien van de verhoging van het percentage van 5 naar 15, waar beneden verzekeraars zonder verklaring van geen bezwaar deelnemingen in een kredietinstelling kunnen verwerven of vergroten, welke verhoging in de paragraaf inzake verbindingen met banken in de memorie van antwoord is toegelicht, zijn de volgende wijzigingen in de eerste twee leden van dit artikel aangebracht. De redactie van het eerste lid is verduidelijkt. Het verwerven of vergroten van een belang in het eigen vermogen van een kredietinstelling of daarmee gelijkgestelde onderneming wordt onderscheiden van het verwerven of vergroten van een daarmee overeenkomende zeggenschap in die instellingen anders dan door deelneming in het eigen vermogen. Overigens zij erop gewezen dat het hier gaat om het verwerven of vergroten van zeggenschap en niet om de uitoefening daarvan. Daarnaast is in onderdeel a het redactievoorstel van de leden van de V.V.D.-fractie als vermeld in het voorlopig verslag onder B in essentie overgenomen. Verwezen zij naar het antwoord met betrekking tot artikel 81, eerste lid, in de memorie van antwoord.

Voorts zijn de beide leden zodanig geredigeerd dat het eerste lid zich richt tot de verzekeraars en het tweede lid tot de instellingen of ondernemingen die aan het hoofd staan van een groep waarin een of meer verzeke-

raars zijn opgenomen. De redactie van het tweede lid is gebaseerd op de terminologie van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek welke eveneens is gebezigd in artikel 28, tweede lid. Zie voor een toelichting het antwoord met betrekking tot artikel 28, tweede lid, in de memorie van antwoord.

Artikel 82

Zie het antwoord met betrekking tot dit artikel in de memorie van antwoord.

Artikel 83

Dit artikel is vervangen door de thans gebruikelijke model-geheimhoudingsbepaling voor alle gevallen waarin bij de uitvoering van een wet ook niet-ambtenaren zijn betrokken.

Artikel 84

De wijziging in het tweede lid vloeit voort uit de voorgestelde schrapping van het oorspronkelijke vijfde lid van artikel 22.

Artikel 85

Voor de wijziging in de tweede volzin van dit artikel evenals voor de wijziging in het tweede lid van artikel 86, zij verwezen naar het antwoord met betrekking tot artikel 85 in de memorie van antwoord.

Artikel 86

In het nieuwe eerste en tweede lid zijn de modelbepalingen opgenomen die zijn ontworpen door de Interdepartementale Commissie voor de Harmonisatie van Wetgeving. Voor het nieuwe vijfde lid zij verwezen naar de toelichting op de wijzigingen in de artikelen 59 en 60.

Artikelen 87-95

In de inleidende opmerkingen bij deze toelichting op de nota van wijziging is reeds vermeld dat de in deze artikelen aangebrachte wijzigingen ertoe strekken de ondernemingen die op het tijdstip van inwerkingtreding van de wet reeds werkzaam zijn en hun zetel hebben in Nederland of in een land dat niet tot de Europese Gemeenschappen behoort, terstond te onderwerpen aan de door de richtlijn gestelde financiële eisen. Aangezien voor de verzekeraars met zetel in een andere lid-staat dan Nederland de overgangstermijnen van de richtlijn zijn verstreken, moeten ook voor hen de in het wetsontwerp opgenomen overgangsbepalingen vervallen. Nu voor reeds in Nederland werkzame ondernemingen geen overgangsregeling zal gelden, kan worden volstaan met de in het gewijzigde artikel 91 opgenomen bepaling dat zolang niet wordt voldaan aan de communautaire solvabiliteits-eisen, de oude wettelijke bepalingen ten aanzien van depot- en zekerheidsstelling en lokalisatie van waarden in Nederland van toepassing blijven. Een en ander heeft geleid tot een aanmerkelijke vereenvoudiging van de desbetreffende overgangsbepalingen. Daarnaast is ook de redactie van artikel 89 inzake de omzetting in een der vereiste rechtsvormen gewijzigd waarbij zo veel mogelijk is rekening gehouden met de artikelen 72 en 183 van Boek 2 BW alsmede met artikel 18 van dat boek, zoals opgenomen in wetsvoorstel 17 725 (Invoeringswet Boeken 3-6 Nieuw BW zesde gedeelte, bevattende de aanpassing van de Boeken 1 en 2 van het Burgerlijk Wetboek). Nieuw is de bepaling van het derde lid, die in geval van een omzetting van een stichting in een onderlinge waarborgmaatschappij ertoe strekt de verzekerden niet te confronteren met de verplichting om in de tekorten van de omgezette rechtspersoon bij te dragen.

Artikel 101

De wijzigingen zijn het gevolg van de wijzigingen die in Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek zijn aangebracht bij de Wet van 15 mei 1981, Stb. 332 en de Wet van 7 december 1983, Stb. 663. In onderdeel A is het uitgangspunt gebleven dat de bepalingen inzake de aandelen van een naamloze vennootschap slechts van overeenkomstige toepassing op de aandelen van een onderlinge waarborgmaatschappij worden verklaard voor zover dit noodzakelijk moet worden geacht. Tevens is rekening gehouden met de verschillen in structuur tussen een naamloze vennootschap en een onderlinge waarborgmaatschappij, waardoor de verwijzing naar de regeling van kapitaalvermindering in de artikelen 99 en 100 van Boek 2 BW is komen te vervallen. De wijziging in onderdeel B vloeit voort uit de schrapping van artikel 38.

Artikel 101'a

Ook deze wijziging hangt samen met de Wet van 7 december 1983, Stb. 663, waarbij aan het Derde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de artikelen zijn toegevoegd die de rechtspleging inzake jaarrekeningen en jaarverslagen regelen.

Artikel 102

De voorgestelde wijzigingen vloeien voort uit de wijzigingen, aangebracht in de betrokken artikelen.

Artikel 103

De wijzigingen in onderdeel D houden verband met de wijzigingen die bij de Wet van 30 november 1983, Stb. 614, in de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen zijn aangebracht.

Artikel 104

Artikel II van de Wet van 22 december 1966, Stb. 559 heeft bij nader inzien niet te vervallen, aangezien het een overgangsbepaling behelst ten aanzien van voor 1966 toegelaten WAM-verzekeraars.

Artikel 108

Deze wijziging die reeds rekening houdt met het voorstel van Wet tot wijziging van de Handelsregisterwet (nr. 16143) dat bij de Eerste Kamer in behandeling is, hangt samen met de wijzigingen in de artikelen 65, negende lid en 66, derde lid, waarbij in plaats van de Verzekeringskamer de griffier van de rechtbank wordt belast met de publikatie van het verlenen en het intrekken van de machtiging.

Artikelen 108a, 108b en 108c

De hiergenoemde wetten dienen te worden aangepast aan de voorgestelde Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf.

Artikelen 110 en 111

Conform de nieuwe aanwijzingen voor de wetgevingstechniek wordt de citeertitel in het laatste artikel, derhalve na de bepaling inzake de inwerkingtreding, opgenomen.

De Minister van Financiën,
H.O.C. R. Ruding

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes